

SPADA

Organul Ligei Apărării Naționale Creștine — Regionala „Unirea”

PRIN ACESTSEM
VOM INVINGE

REVISTA ȘTIINȚE
HISTORIC
REGELE
NĂȚIUNII

ABONAMENTE:

pentru orașeni . . . pe an 150 lei
pentru săteni . . . pe an 100 lei

Cel mai teribil din dușmanii noștri, e IDANUL, care lucrează ca o cârtiță în întinutul Societății oculte a Franc-masoneriei.
Dr. N. C. PAULESCH

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BULEV. LASCAR CATARGIU 22.

Trecut și Prezent

Pășim pe-al treilea an. Al treilea an de luptă, de muncă, de sacrificii. 32 de numere, Apărare răstă, Gazetă slăbită de cenzură. Apoi suprimată. Desființată cum credeau dumnezeilor. Omorâtă spre a renăște mai viguroasă, mai tenace. Ca un personaj Mitologic. „Său repetat asupra noastră. Au abiauz de puterea ce le-o încredințase Regele. Blândul și gloriuosul nostru Săveram. Ferdinand cel Loial.

Scrisul ne era prea „tare”. În loc de proza dulceagă, zahărisită, servilă, se isibăsea de noi. Umilii. De noi ce ațărăm cel mai mare pericol. Al Judei. Al poporului Satanei. Căruiaștia cu brațe fantastice, cu mii de ventuze, ce sug neînecet, din trupul României.

„Să-m gădă adevărul, răscăpat. — Dar am fost suprimiți. Primul rectorilor dat în judecată.”

Ilarie Chendi

Silăntă este violența în cuvințe, ca și în fapte, atunci când nevoia o cere. Fără violență — adică fără frământări lașe — omul s'ar fi putut la a simțea pe pământ; în a curaj și sinceritate lumii ar deveni lașet-făcitor, o bulă plină cu broaște somnorose.

Giovanni Papini

Un om ce-a întrupat o forță. Un suflet sfleiat cu două dălte: a dragostei și-a urei.

Ilarie Chendi a iubit și a urât intens. Cu patimă. Nu i-a plăcut jumătățile de măsură.

Singura-i rost în viață era lupta, o iubire — O iubire spre a putea urî prinținsa. Lupta continuă, la lumina zilei. Cu spada tăioasă a ironiei caustice, pe care-o mănua cu agilitate maestrului înăscut, a lovit neîndurcat, sfărâmand gloriile de pe năfric. Tăcerea e umbra lășității și Chendi n-o admitea.

Și alegea adversarii. îi provoca. Ior când arunca mănua, biruința era sigură. De neînălțat.

Scobitorii svârșite din arcuie de natură de vâjmași, nu-i pricinuiau nici un rău. Din contră: îi înveseleau.

Talent viguros. Fantazie bogată. Cultură vastă.

Scrisul s'a fost tunc. Alărmă.

Ilarie Chendi a fost un răsvârșit. Un răsvârșit îndreptățit. Inteligența-i nu se putea ascunde după formule

Și toate acestea pentru ce? Pentru că spusesem adevărul pe nume. Alăstăsem că alegele s'au făcut așa cum s'au făcut, ior nidecum altfel.

„Vremea a trecut. În locul „Laneci” e „Spada” și de-o mai fi nevoie... limba românească are atâtea substantive...”

Apărem aproape regulat. Vom dațe lupta mai departe. Pără subvenții. Fără matrapzălăcuri. Cnștit. Șerapule pentru învârșitii zilei năvem.

Vom merge înainte. Până la isbândă. Până când cangrena va fi înlăturată de pe trupul țării. Chiar de-ar fi să ne slujim de bisturiul înroșit în foc. Puroiul trebuie svârșit. Vermina înlăturată. Rama purificată, ciadrată cu bucuria inimilor noastre tinere, entusiaste, gata de orice sacrificii.

A. Cosma

fosilificate, ridicule. Un renovator. Un erciator.

A osvârșit la gunoi estetico de reclamă.

A scuturat intelectualitatea din amorțelă. A desrobîrî din lanțurile falsității.

Critic de talent. Estet în deplină tăcuțitate cuvințului. Polemist cu rapet învârșit. Gazetar aprig... Acesta a fost Ilarie Chendi...

Când viața i-a devenit o povară a înlăturat-o. Gialgiu morții i'a părut mai ușor ca haina vieții. Și a plecat... După lăscă... Descătușându-se din lumea aceasta minusculă, din lumea aceasta care nu-l înțelege, pe el, răsfățatul talentului...
Zec aneuri vremii s'au depănăt deee am... Ne întrebăm, când se va mai naște un nou Chendi?!

Nec. D. Ionescu

ZIARUL „SPADA”

UREAZĂ TUTUROR CETITORILOR SĂI INTRU MULTI ANI ANUL NOU

1 • 9 • 2 • 7

Propaganda L. A. N. C. în jud. Putna

În ziua de 12 Decembrie frunțați L. A. N. C. din Focșani au avut o consfătuire intimă în orașul Adjuc cu membrii organizațiilor comunale din nordul județului. Au luat parte la această consfătuire comitele din 10 comune cu un număr de peste 100 membri. Într-o atmosferă cât se poate de plăcută și de o intimitate mai mult decât familiară s'a discutat lucruri ce interesează mișcarea în mod general.

Președintele județului d. Cristache Solomon printr-o expunere detaliată de limpede a căutat să suture versiunile indeolenice ce dușmanii au căutat ca să strecoare în sulețele noastre. D-sa a arătat că între noi și chiar între fruntașii noștri nu pot fi neînțelegeri căci pe toți ne-a strâns la un loc o singură problemă.

Din punctul de vedere politic D-sa a spus că trebuie să ne ferim a ne lega de persoane căci în atari cazuri odată cu persoana poate muri și organizația. La noi nu e cazuri a ne lega de persoane întrucât noi avem o doctrină bine determinată.

De și nu vede rezolvirea problemei jidănești pe calea economică, totuși D-sa recomandă în mod stăruitor înființarea unei Bănci cu operațiuni bancare sau dobânzi creștinești și a cooperărilor sătești căci o independență economică aduce o independență politică. A mai vorbit dl. capitlan Postolache invalid de război arătând că de folositoare sunt cooperările cum prin ele dispăre sigur intermediarul care nu are altă grijă decât să stea la pândă și să speculeze nevoia creștinilor cumpărând din eamnă recolta cu prețuri de nimic.

Cel din urmă a vorbit dl. Ion Blăniaru și ca unule a luat parte încă de la 1919 în mișcarea studențească a fost rugat de președintele județean ca să arate cum a decurs mișcarea de la începutul ei. Și ne-a vorbit mai bine de 1 ceas. Era o tăcere mormântală; toată lumea prezentă sorbea vorbele mai ales atunci când se pomenea numele lui Corneliu Codreanu care învârșăzise adesea de numai 7 studenți cu carajul lui extraordinar a dus lupta contra bolșevismului rusesc ce se încuibase la Universitatea din Iași. El a fost acela care s'a opus vinei studenților bolșevici și a unei părți din profesori

care doreau să intre la cursuri fără tradiționala slujbă religioasă. Și a lavins. Tot același grup a arăsat reușeile ale studenților basarabeni în Piața Unirii desființând obiectivul uniformă a rușilor. În 1920 când greva lucrătorilor se declarase, iar pe clădirea regelui se arborase drapelul roșu, Codreanu cu un curaj ne mai pomenit, făcându-și drum printre înnebniți, se urcă pe clădirea regelui rupe drapelul roșu și arborăză drapelul tricolor în urmă împreună cu C. Păncu și cu un număr restrâns de lucrători formează garda conștiințe naționale sau sindacatul galben. Așa a contribuit Codreanu într-o bună parte la înfrângerea bolșevismului ce căuta să-și facă loc în țara noastră.

Tot hotărârea lui se datorește începerea construcției Căminului Creștin căci în urma voinței lui cea-giuit s'a o împușca a plecat la Unghești cu colegii, unde în arșia soarelui au fabricat într-o vară peste 400 mi cărămizi. Cu obolul public și în bună parte a românilor de peste Ocean s'a ridicat clădirea frumoasă din Iași.

Cu asemenea voinți și energii vitorul neamului este asigurat. Noi bătrânii ne putem stinge cu surșul pe buze asigurați că în urma noastră vin tinerii hotărâți — mai hotărâți ca noi — și vor curăți pământul strămoșesc de lepra jidăvească. În urmă ne-am desprășit de frunțașii satelor, mulțumindu-le de felul în care au răspuns chemărilor noastre.

LANC

O îndrăzneală!

„Universul” din 21 Decembrie publică: „S'a cerat ministrului de Instrucție să înlocuiască ca, altele eoroi din școlile primare, să fie scutii Sămbăta, de orice lucrări serioase.

Ministrul a însoțindu-i aceasta. O cerea simțind fusese adresat d-lui Dr. C. Angelescu, anul trecut când era ministrul al Instrucției. Cereera a fost respinsă atunci.

Deși e cel mai bine informat alar totuși refuză de data aceasta a crede că cele publicate sunt adevărate. Care ca contrar, somam Excelența care de atâtea ori s'a dovedit a nu fi de înaltămintea postului pe care el ocupă, înaltămintea postului pe care el ocupă, să arate dacă a existat sau există undeva o dispoziție ca Creștinii, să nu scrie Duminec.

Vom reveni.

Rep.

